

[Transcript] GONZO / #16: Waarom deze journalist de misdaad verruilde voor de Happinez (Mylène de la Haye)

Hé luisteraar, ligt je nog te slapen als het om sparen gaat?

Wordt wakker en start met sparen bij Nibc.

Gratis, volledig online, geen minimum inleg en het belangrijkste een goede sparenente.

Bij Nibc ontvang je 1,75 procent rent op je spaargeld.

Maar dat is toch niet alles.

Als je je geld voor een langere tijd vastzet, kan je sparen enten zelfs oplopen tot wel 3 procent.

Terwijl je naar deze podcast luistert, kun je alvast een gratis Nibc-sparekening openen.

Dit kan eenvoudig via Nibc.nl.

Kortymedia.

Ja, ik ging met die mensen op de barricade staan.

Ik was niet meer heel erg onafhankelijk op dat moment.

Ik denk wacht even, dit klopt niet.

Jij hebt het gelijk in onze zijde.

En ik ga gewoon verder graven.

En toen kwam die Arminie-brieven.

Ik denk, kijk, zie je?

Daar zit iets.

Dit is Gonzo.

De podcast waar je met journalisten over had ene verhaal in hun carrière, dat ze altijd is bijgebleven.

Dat kan zijn omdat het een scoop was, omdat het opzienbarend was, risicant, gelauwerd, ontroerend of onthullend.

Of gewoon omdat het een goed verhaal was.

Mijn naam is Merel Weststik.

Tegenover me zit Frans Lomans, oud-hoofdredacteur van Sportweek, Panorama en Nieuwe Review.

Ja Frans, wat vind jij eigenlijk?

Alle podcasts vertellen altijd aan het begin met recept.

Ik weet het niet.

Dit is volgens mij de 16e die we opnemen.

Dus ik ben het wel een beetje saalt.

Maar ik kan ook iedere keer weer dat iemand voor het eerst luistert.

Voor diegene?

Ja.

Doen we het nog één keer?

Oké, we doen nog één keer.

Het recept is heel simpel.

We nodig iedere week één journalist uit hier naar de WPG-studio's in Amsterdam het verhaal waar ze over komen vertellen.

Dat moet gepubliceerd.

En dat zijn wel zo'n beetje de vrijeste, toch?

Ja, het moet gewoon een bijzonder verhaal zijn en we moeten degenen die we uitnodigen.

Die moeten we mogen.

We gaan geen vijanden uitnodigen.

[Transcript] GONZO / #16: Waarom deze journalist de misdaad verruilde voor de Happinez (Mylène de la Haye)

Nee, nee.

Soms wel.

Maar dat blijft dan tijdens de uitzending.

Of dat zal niemand aan ons merken dan.

Oké.

De journalist die we vandaag hebben uitgenodigd, die ken jij goed.

Jullie werkte samen bij Panorama in een tijd dat jullie heel veel schreven over motorklubs.

Daar waren de leden van sommige clubs niet altijd even blij mee.

En ik begrijp dat jij wel eens onaangenaam bezoek hebt gehad, of niet?

Ik heb er eens twee leden van motorklub No Surrender op bezoek gehad die weigerden mijn kamer te verlaten.

Als ik niet een contract zou tekenen waarin ik beloofde niet meer over het vrouwenchapter van No Surrender te publiceren.

Dat was een project van onze gast.

Oké.

En ze bedreigde mij minimaal, maar de schrijfster van het verhaal, die bedreigde ze echt serieus.

Dan zouden ze, als ze mijn kamer verliet en ik had niet getekend, dan zouden ze op bezoek gaan bij de schrijfster van het verhaal.

En wat het dan zou worden, dat moest ik maar afvachten.

Wat heb je gedaan?

Ik heb getekend, ik heb wat dingen veranderd in het contract en toen heb ik getekend.

En toen zijn er daarna nog wat telefoonjes gevolgd van de baas van No Surrender.

Die ongelofelijk grof waren.

Ongelofelijk bedreigend.

Dus het was niet de leukste tijd.

Ik bedoel, ik was hoofdredacteur van Panorama en ik wist een motorklub verhaal op de keiver.

Dat verkoopte als een tierelier.

Zoals ik vaak heb gezegd, ik ben een ultieme hoer.

Dus wat goed verkoopt, dat zetten we voorop.

En dat waren motorklubs.

Ik was daar betrekkelijk onvoorzichtig in verder.

En hoe kijk je dat terug?

Want je hebt als hoofdredacteur ook altijd een verantwoordelijkheid als het gaat om veilige werkomgeving, bieden en je journalisten ook beschermen?

Ik denk dat ik met motorklubs zowel wat grenzen heb overschreden,

waar ik achteraf gezien misschien wat verder vandaan had moeten blijven.

En dan zeg ik het heel voorzichtig.

Ik heb best wat watvouter gemaakt.

Maar goed, wat ik zei, hoeworigheid kent geen grenzen.

Ja?

Oké.

Ja.

Maar wat had je anders gedaan?

[Transcript] GONZO / #16: Waarom deze journalist de misdaad verruilde voor de Happinez (Mylène de la Haye)

Wat had je anders gedaan?

Ik denk dat ik aan de ene kant kritischer had moeten zijn aan de andere kant ook voorzichtiger.

Voorzichtiger, ja.

En ik denk dat ik niet steeds, bijvoorbeeld onze verslag heeft er, zomaar op pad had moeten sturen richting deze motorklub.

Oké, je had daar eigenlijk eerder terug moeten halen.

Ik had er misschien wel eens in.

Onze gast is niet terug te halen.

Die gaat ook roeien en ruiten.

Maar daar komen we zo meteen weer achter.

Laten we eens beginnen.

Ja, laten we naar haar toegaan.

In de studio deze keer.

Milène Lahé, Milène, welkom.

Leuk om je te zien.

Ja.

Ja.

We beginnen altijd even met een erkort cv.

Dat is in jouw geval niet heel makkelijk.

Maar hier toch een poging.

Je begon je carrière als filmjournaliste.

Tussen 1989 en 1993 was je eigenlijk meer in Hollywood dan thuis.

Daarna presenteerde je televisieprogramma's, zoals Lieve en Leed.

En toen was er ook een filmjournalist.

En toen was er ook een filmjournalist.

En toen was er ook een filmjournalist.

En toen was er ook een filmjournalist.

Daarna presenteerde je televisieprogramma's, zoals Lieve en Leed.

En runde je je eigen productiemaatschappij waarmee je onder andere de serie Milène Lahé P1 maakte.

Dat keek ik trouwens heel graag.

Daarna werkte je 16 jaar alsjournalist bij Panorama.

Je maakte heel veel reportages over misdaad en bijzonder over motorklubs.

Je noemde jezelf op een gegeven moment ook MC Anthropologe.

En je wilde een vrouwenchapter beginnen bij Motoclub No Surrender om er over te kunnen schrijven.

Dus Roosje heeft je ook nog een kinderboek en nu werk je als Vrillands schrijven en journalist.

En ben je oprichter en zangeres van het trio Milen over de vloer?

Yes.

Kijk, gisteren nog opgetreden bij Koningsdag.

Mooi.

Midden in de Jordaan.

Ik wil wel even Frans nog zeggen, jij stuurde mij niet he, ik ging er zelf heen en jij wilde

[Transcript] GONZO / #16: Waarom deze journalist de misdaad verruilde voor de Happinez (Mylène de la Haye)

dat in het begin niet he, dat ik dat deed.

Je hebt het uit mijn hoofd proberen te praten.

Meestal is het niet gelukt.

Het is niet gelukt.

Uiteindelijk was het toch mijn verantwoordelijkheid.

Kijk, ik was hier zijn voet op de hemmad gezet, dan had ik moeten luisteren, want het was mijn baas.

Maar ik heb hem gewoon gezegd, dit is fantastisch, binnenuit kunnen we dan gaan schrijven, maar ik was wel onvoorzichtig.

Mijn omgeving was wel bang voor mijn lijf en leden.

Ja.

Maar Frans heeft je dus in eerste instantie wel geprobeerd om tegen te halen.

Was het een goede baas, Frans eigenlijk?

Ja, het is het beste.

Ja, daar heb ik ook altijd tegen jou gezegd, hè.

Hoezo?

Nou, hij is gewoon, het is geen baas, hij is een gewicht in de schaal gehoord en hij is, hij kwam met humor, kon hij heel erg fijn en prettig laten weten dat het verhaal waar je nu mee aankwam, een volkomen nergens op sloeg.

Dus, maar dan werd je ook niet boos, want hij deed dat heel, had er met de goede woorden enzo.

Ja, ik vond het heel fijn om voor Frans te werken.

En wat hij zegt, hij had je misschien eerder terug moeten halen, had jij je terug laten halen?

Ja, er zijn wel meer mensen gezegd, die hebben gezegd waarom heeft hij jou in dat gevaar laten zijn?

Ik zei nou ja, omdat ik dacht dat ik dat aankon en hij vertrouwde mij.

Ik ben natuurlijk niet voor een klein beetje vervaard en ik ben ook niet snel bang, maar ik was op een gegeven moment wel bang dat ze iets zouden doen, waardoor ik mijn, waardoor ik mijn, ja, ik sta vrij, onbevangen, ja, mijn onbevangenheid kwijt zou raken.

Ja.

Want ik zat op een gegeven moment in mijn huiskamer te werken, als mijn computer in z'n ramen, ik stel dat ze nou hier allemaal in cordon om die huis, omdat het huis alleen maar gaan staan.

En dan had je het over de leden van Nois van Rijnmond.

Ja, ze zijn ook bij mij langs geweest hoor, ze hebben m'n fiets meegenomen.

Ja.

Nou, maar dat deed ook weer niet heel veel pijn, hè, maar nou ja, ik deed eigenlijk eens heel lachen werken tot z'n fiets meegenomen.

Voor een motorklevel ja.

Ja, vind ik ook.

Milen, wat trok jij zo aan, aan de misnaat journalistiek?

Nou, ik schreef over van alles, hè, ik schreef ook heel veel over sex en wasteland en over

[Transcript] GONZO / #16: Waarom deze journalist de misdaad verruilde voor de Happinez (Mylène de la Haye)

avonturen, ik ging met de brandweer mee met een speciale reddingsafdeling die mensen uit grote hoogte en dan ging ze mij weer uit een ding taakelen, dus dat deed ik ook allemaal.

Maar de motorklubs spraken mij wel aan, gewoon door, ja, ik ben ook een beetje een mannenfark van een leuke wereld en van al de motorklubs is maar een klein gedeelte echt crimineel. Er zijn er een hele hoop die gewoon heel gezellig zijn en die helemaal geen criminele dingen doen en dat wordt allemaal over één kam geschoren en ik dacht nou, ik ga de mensen laten weten dat het wel meevalt met de meesten en dat is ook zo.

En je reed zelf motoren voor de duidelijkheid?

En ik reed zelf motoren, ja, en zo is het begonnen want we gingen iets over motorklubs, nou ja, ik was natuurlijk de enige vrouw van de redactie toen en de enige met de motoruibewijs. Dus we vielden keuze al snel op mij en toen ben ik het gaan waarderen en leuk gaan vinden en toen zag ik het gevaar ook niet meer en ik was ook naïef denk ik wel, want ik dacht ook bij Nooselwenne, ja, ze snapt ook wel dat het een beetje voor de lol is, dat vrouwenchapten, wij gaan toch ook niet aan die hiërarchie houden verder, maar die hiërarchie dat is nogal een ding, mijn zisters waren alle vier hele independent zelfstandige vrouwen, die vergen zo'n reed al met hiërarchie en jij zei al, de grootste gevaarlijkste motorklub van Nederland, daar komen vier vrouwtjes bij en ze zijn totaal onregelend.

Want het was een plan om dan een vrouwtjepte op te richten om daar van uit te gaan schrijven?

Ja, dus ik had bij het eerste vraag gezegd, nou ik weet nu wel hoe ik een goed wiethoek kan bouwen, dat je de plantjes aan de zijkant moet, dat had ik allemaal geleerd.

Wat je daar allemaal geleerd?

Dat was natuurlijk niet de bedoeling, ik ging opschrijven, maar Klaas heeft mij gevraagd.

Klaas Otto, de baas van Nooselwenne?

De baas van Nooselwenne, die heeft mij gevraagd om een vrouwtjepte, maar ik weet niet waarom, want die dacht dat die ging binnenhalen, maar...

Die zag niet zo het verschil tussen journalisten en normale mensen?

En ook gewoon heel weinig humor, weet je wel, en ik schrijf altijd met een kwinkslag, nou dat was ook totaal niet van gediend.

En hoe is dit verhaal geëindigd, die vrouwtjes?

Dat hebben we niet meer over, daar mogen we niet meer over hebben.

Want daar is de brief natuurlijk voor getekend?

Ja, op een gegeven moment was het druk zo hoog en wat ik wilde bij die motorklubs, dat kon dan niet meer, want ze hadden hun ware aard aan mij getoond en die vond ik helemaal niet leuk.

Dus ik ben gewoon gestopt met mij.

En ook mijn omgeving, mijn kinderen hebben mij vriendelijk doordringend verzorgt om daar mee op te houden.

Ja, want er kwamen echt bedreigingen binnen en dat waren echt geen kinderachtige bedreigingen voor alle duidelijkheid, dat ging wel wat verder dan iemand het ziekenhuis in helpen.

Oké.

Hé, maar daar gaan we het helemaal niet over hebben vandaag.

Over dit verhaal gaan we het niet hebben.

[Transcript] GONZO / #16: Waarom deze journalist de misdaad vervuilde voor de Happinez (Mylène de la Haye)

Nee, maar Milaine, je bent wel opgeheim, echt bewust gestopt eigenlijk met die miszaadjournalistiek, toch?

Met het verslaan van het werknieuws, of niet?

Ja, ik ben gewoon gestopt met de media eigenlijk, omdat ik het ineens niet meer wilde. Ik wilde mijn ziel niet meer vervuilen met al die narengheid, want wat doet een journalist, die zoekt iets wat niet klopt en daar zet hij een vergroot glas op en dat beschrijft hij dan tot in detail, dat was ik heel goed in.

Dus je bekrachtigt eigenlijk alles wat niet klopt en ik had een soort spirituele awakening en ik wilde dat niet meer, ik wilde dat niet meer in mijn eigen ziel, want dat waren soms waar, ik had echt wel heftige verhalen hoor.

Voor mensen, wiens kinderen waren vermoord en oh joh, ik kreeg het te veel last van. Hoe kreeg je er last van?

Ik had dan gewoon, nou je hebt Frans weet dat, ik kan niet tegen onrecht, heel slecht, wat ik had tegen en ik werd boos en verdrietig en je hebt een panorama waar je dan nog wel, maar je zet ook niet echt zoden aan de dijk voor het verdriet van die mensen, dus je bekrachtigt eigenlijk heel veel narengheid en dat wilde ik niet meer, ik had eigenlijk al een paar keer willen afbellen, van ik doe toch maar niet, want ik word weer zo met terugwerking de kracht weer zo fuk in kwaad op het verhaal waar we het vandaag over gaan hebben.

Het heeft me echt een jaren van mijn leven gekost.

Want toen we vroegen om te komen praten hier over dat ene verhaaltje carrière, wat je altijd is bijgebleven, wist je doen ook meteen, ja dit is het, ja, waarom?

Nou omdat dit een zeer onbevredigend naar verhaal is, waarbij een jonge man is overleden door een totale agressieve politiagent die allemaal dingen deed die niet klopten, daarover ging liggen,

toen bleek dat hij had gelogen omdat al zijn schietpartij met zes camera's was vastgelegd en toen denk je nou mooi, die gaat gewoon de gevangenis in, of die pakken ze zijn pistool af, dat is nu klaar en dat is niet gebeurd.

En is het je altijd bijgebleven omdat het zo onbevredigend?

Omdat het zo onheerlijk was.

Dat zo onheerlijk was?

Ja, dat was een jongen die het Marco komen, hebben we het over, het was gewoon een fantastische, ik heb het gevoel dat ik hem ken, ik ken hem pas en dat hij was doodgeschoten, maar ik weet bijna alles van hem en die had gewoon niet moeten sterven, die was de boel aan het sussen

en die was, het was geeskeleerd door wat die agent heeft gedaan, misschien moeten we dat even...

Ja, het verhaal waar we het over gaan hebben werd in 2013 gepubliceerd in Panorama, de titel van het artikel luidt, hij is agressief, gewapend en levensgevaarlijk, wie stopt killer-kop Fred B.

En het verhaal gaat over agent en hondengeleider Fred Buffing, de agent lost op de avond van 14 mei 2011

vier schoten, als hij in het nauw komt tijdens een incident met een aantal leden van een voetbal-

[Transcript] GONZO / #16: Waarom deze journalist de misdaad verruilde voor de Happinez (Mylène de la Haye)

team,

dat gebeurt op de hoek van de Spiegelgracht in Amsterdam, volgens justitie wilde de agent een waarschuwingsschot lossen, maar hij raakt één van de jongens fataal, Michael Komen, de jongen waar jij het over heeft, zijn broer Nick wordt in zijn been geraakt en zijn vriend Diego die krijgt een kogel in zijn buik en na die schietpartij komt er bij de advocaat van een van de slachtoffers een anonieme brief binnen, zeer waarschijnlijk vanuit het politiekorps over de geweldadige reputatie van deze Fred Buffing en hoe zijn eigen collega's daar eigenlijk ontzettend van baalden en jij onthult vervolgens dat hij betrokken is geweest bij drie andere geweldadige incidenten.

Ja, voordat die Michael Komen doodschoot.

Ja, laten we bij het begin van dit verhaal beginnen.

Hoe kwam dit verhaal tot je?

De ouders van Michael, dus ik ging, ik was gewoon onderwerp in het zoeken en ik heb die mensen benaderd en die waren...

Ja, lastig dat het gebeurd was.

Ja, en die waren heel blij dat er een journalist kwam, dat ze een verhaal kwijt konden.

Zij benaderden jou?

Nee, ik heb hem benaderd, ja.

En toen heb ik dat hele verhaal van hun kant gehoord.

En dat is, ja, jij zei net ook al, ik heb het bij ATV gehoord van nou, een stelletje doorgesnovelletypen, ze hebben een agent overmeesterd.

Ja, want het waren jongens voor de duidelijkheid?

Ja, ze hadden, ze waren kampioen geworden van een club.

Ja.

Het was een voetbalteam.

Ja.

En die waren echt heel erg fanatiek.

En ze hadden een boot gehuurd en ze gingen dus over de gracht, alsof ze Ajax waren, met zijn overwinning, schaal, en natuurlijk zat een drankje in.

En ze kwamen aan wal daar waar dat gebeurd is.

En ze liepen daar een beetje op dat pleintje zo, een beetje te dansen, springen en gek te doen.

En toen kwam Buffing met zijn autetje en die zag daar een clubje jongens wat plezier had en wat een beetje uitbundig was.

Hij is op z'n ingereden, hij heeft dat meteen twee aan elkaar, zodat ze de openbare woorden aan het verstoren waren,

twee aan elkaar vastgemaakt, de broer van Michael en nog iemand.

En die heeft hij achterover in zijn hondenwagen geduwd.

En toen kwam de kleinste Diego, die kwam naar hem toe en waarom doe je dit en wat ben je mee bezig?

En die sloeg hem met die schaal op zijn hoofd, maar dat is gewoon een schaal van niks, die in zo'n feestwinkel kan kopen.

Hij is ook onderzocht, er was geen schrammertje op zijn lichaam te vinden hoor, hij is heel groot geweld, geen schrammertje.

En toen is dat allemaal zo geeskeleerd en het kon Michael er tussen, en toen begon die Michael af te

[Transcript] GONZO / #16: Waarom deze journalist de misdaad verruilde voor de Hapinez (Mylène de la Haye)

ranzelen met zijn lange wapenstok.

En toen heeft Nik, de broer van Michael, die heeft hem van achter vastgepakt en hem naar achter getrokken om zijn broer te beschermen.

En toen viel die achterover en toen heeft die geschoten.

Hij heeft Michael in zijn nek geschoten, hij heeft Nik in zijn been geschoten en toen is hij nog naar Diego toegelopen en die heeft hij zo bijna point blank in zijn buik geschoten.

Die heeft hij in coma gelegen, die jongen was ook bijna dood.

En toen dit gebeurd was, toen kwam het verhaal naar buiten.

En het verhaal wat toen naar buiten kwam, meen ik me te herinneren, was echt, als of er kooksnuifende, gewelddadige jongens daar...

Dat is het verhaal wat hij had verteld.

Dus ze hadden hem proberen te overmees.

Hij begon met het geweld.

Hij sloeg mensen in hun gezicht en maakte ze aan elkaar vast.

En hij vertelde dat hij bijna overmees, dat was door een broedorstige opvraakbeluste, doorgesnoveld clubjongens, wat ze niet waren.

En daarna kwamen de cameraanbeelden.

Want houd dat nog even vast, want dit wist je eigenlijk nog helemaal niet tot je gaat naar die ouders toe van Michael en Nick.

En die vertelde jou dit.

En ik heb dat ook teruggelezen en ook dat een rechter had gezegd.

Meneer Buffing heeft het geweld van de jongens bijzonder overdreven.

Dat is allemaal duidelijk geworden.

En jij hebt het verhaal opgeschreven?

Ja.

Toen je om wederhoor ging vragen, want je hoort het verhaal aan van de ouders van Michael en Nick.

Dichtige lederen.

Dus er kwam geen commentaar, niets van Buffing, niets van de politie, niets van niemand.

Op alle vragen die je stelde, wilden ze niks zeggen?

Nee.

Dan is dat er fartiekel gepubliceerd van de ouders.

Dus dan heb jij hun weergave en de weergave van wat er volgens de team gebeurd is.

Er komt dus geen reactie van het OM.

Nee.

Hoe ging je toen verder?

Wij kregen die anonyme brief ook binnen.

Maar ik dacht ook, er moet meer zijn met deze man.

Dus ik was niet van plan om bij dat ene verhaal te laten.

Ik denk die man, die gaat aan het gas als het naar mij ligt.

Die heeft gewoon een jonge man, een jurist was die, die ouders.

Ja, ik ging met die mensen op de barricade staan.

Ik was niet meer heel erg onafhankelijk op dat moment.

[Transcript] GONZO / #16: Waarom deze journalist de misdaad verruilde voor de Happinez (Mylène de la Haye)

Ik dacht, wacht even, dit klopt niet.
Jij hebt het gelijk aan onze zijde.
En ik ga gewoon verder graven en toen kwam die anonyme brief.
Ik dacht, kijk, zie je?
Eén verwoorde duidelijkheid.
Je was woedend.
Dat staat maar ook bij ook zoveel jaar later.
Nog steeds.
Jij in woedende staat is geen pretje.
Nee.
Dus dat, maar toen werd je geholpen door een anonyme brief
waarschijnlijk uit het politiekorreps.
Ja.
En de manier waarop die was geformuleerd,
met al die keesnamen erbij en zo en dossiernummer.
Wat stond erin?
Er stonden een aantal andere incidenten in met Fred Buffing.
En dat zijn collega's ook echt wel last hadden van hem.
Dat hij bijvoorbeeld ook bij de ME wilde.
En dan mocht hij niet bij hem, dat hij te agressief was.
En toen ben ik gaan zoeken.
En toen heb ik meerdere gevallen gevonden van misbruik,
verkeerd inzetten van zijn hond.
Nou, wat die voor schade aanricht.
Zo'n dier, dat is ongelooflijk.
Dat wist ik ook niet eens.
Ik denk nou, een paar kleine gaten van die thuis,
maar dat zijn hele gaten.
Een spoor van Elena.
Ik denk, als ze adequate hadden ingegrepen,
dan had Michael nog geleefd.
Die man mocht geen pistool.
Die was veel te gevaar, die was veel te agressief.
Het is zo'n kort lontje.
En dan bleek uit allerlei andere zaken ook.
En uit die anonyme brief.
Het kwamen dus een aantal zaken naar voren.
Hoe vond je andere slachtoffers?
Ja, weet ik niet meer precies hoe ik ze gevonden,
maar ik heb ze gevonden.
Misschien ook wel via de dossiers,
uitgebreide dossiers van Komen, van Jan en Tinneke.
De ouders.

[Transcript] GONZO / #16: Waarom deze journalist de misdaad verruilde voor de Happinez (Mylène de la Haye)

Ja, de ouders van Michael.

Maar ik ben bij een advocaat komen Henk Brink of Henk Tim Brink.

En die had dus twee andere slachtoffers van de buffing verdedigd.

En dan liep er eentje nog een mank van de beter van die hond.

Wat was hen overkomen?

Kan je eens vertellen over die andere slachtoffers?

Ja, die liepen gewoon door de stad.

Die deden een beetje dronken.

En die hadden ineens hun honden in hun knie hangen.

Fred Buffing was voor alle duidelijkheid niet erg dol

op mensen die lol in hun leven had, hè?

Nee, daar rode draad ben ik achterkomen.

Zodra iemand echt plezier had, dan moest hij ingrijpen.

Dat kon hij niet goed tegen.

Nou, en toen ben ik hem ook wel echt aan stalken, denk ik.

Ik denk, die man moet gewoon last van mij krijgen nu.

Totdat hij zegt sorry.

Nou, het heeft hij nooit gezegd.

En de politie ook niet.

En het openbaar ministerie die al die gekleurde persberichten over die familie komen en de aanhang stuurden ook niet.

Maar toen ben ik met Jan Willem, dat was onze art director, ben ik gaan posten bij zijn huis.

En had ik een kleine hondje bij me.

Ze zei, doe maar net of je foto's van mij met dat hondje maakt.

En dan had hij zo'n lens en probeerde we Buffing op de kiek te krijgen.

En heb je geprobeerd om hem te spreken?

Ik was een beetje bang van hem.

Dit was een ongeleid projectiel.

Ik was banger van hem dan van Klaas Otto.

Maar heb je een poging ondernomen?

Ja, we hebben altijd wel officieel gevraagd of hij wilde reageren.

Dan wilde hij niet natuurlijk.

Want je hebt dus het verhaal van de ouders van Michael Komen, heb je opgegeven?

Ja.

Je vindt opgegeven met meerdere slachtoffers die Fred Buffing eerder heeft gemaakt.

Je vindt uit dat hij, het geweigerd werd bij de ME, omdat hij te geweldduidig was.

Wanneer komen die camera-beelden,

die bevestigen eigenlijk wat er gebeurd is die avond,

waarop Michael Komen werd doodgeschoten?

Nou, die zaten al in het dossier van de familie komen.

[Transcript] GONZO / #16: Waarom deze journalist de misdaad verruilde voor de Happendez (Mylène de la Haye)

Toen jij met het verhaal ging, de mooie bestonden de camera-beelden?

Die waren er al.

Iedereen wist al dat hij genoeg had.

Waar ook wel rechtszaak geweest.

Er is ook aangetoond dat hij het geweld enorm heeft overdreven.

Maar hij heeft nooit zelfs geen slap on the rest gekregen.

Heel raar.

Hij werd dus beschermd van binnenuit door iemand.

Want zijn ouders wilden dat hij vervolgd werd?

Natuurlijk, ja.

En waarom gebeurde dat niet?

Geen idee.

Geen idee.

Dat weet ik nog steeds niet.

Hij is al niet meer.

Hij heeft op een gegeven moment een hersentumor gekregen.

Ik beheers me nu om niet na, na, na, na te doen.

Dat dacht ik wel.

Maar de ouders waren ook niet blij dat hij vroegtijdig stierd.

Want die wilden hem gestraft.

Die waren tot het bittere einde doorgedaan.

Die waren zo bitter.

Met proberen hem veroordeel te krijgen.

Of in ieder geval een echte rechtszaak te krijgen.

Ze konden niet rouwen om hun zoon.

Want ze waren nog steeds te boos.

Ze konden zich nog niet eens voorstellen dat die zoon er niet meer was.

Ze hadden hem nooit, ze hebben nooit die afscheid genomen.

Ze dachten eerst moet die man aan het gras.

Ja.

Toen je dat eerst artikel schreef,

dacht je over de ouders van mij komen,

was je toen nog in de veronderstelling

dat deze man gewoon wel vervolgd zou gaan worden?

Er was toen al zoveel niet gebeurd.

Waarvan ik dacht waarom is dat niet gebeurd?

Zoals wat?

Dat hij aan toonbaar had gelogen over hoe het gegaan was.

Dat is bewezen door de camerabeelden.

Dat hij de agressor was.

Hij begon.

Een agent moet niet polariseren.

Die moet deescaleren en die moet zorgen dat de rust,

[Transcript] GONZO / #16: Waarom deze journalist de misdaad verruilde voor de Happinez (Mylène de la Haye)

dat deed hij niet.
Hij was de agressor.
En alleen al daarvoor zou hij die,
als het ongeschikt moet zijn, aangemerkt.
Maar dat is blijkbaar al vaker gedaan.
Maar je komt niet verder.
Als er maar steeds geen enkele reactie komt
en een journalist kan niet zorgen
dat die veroordeeld wordt natuurlijk.
Misschien wel door er over te blijven publiceren.
Kan je wel druk zetten?
Ja, met panorama kon ik niet.
Heel veel druk zetten.
Je bedoelt dat ze zo'n gezag hebben blotten, maar ook niet.
Nee?
Nee, dat stond ook letterlijk nog.
Want op een gegeven moment ging Buffing dood.
Hij had een hersentumor.
En toen hadden wij die misdaad special.
Dan hadden we nog een keer het verhaal van Buffing weer ingezet.
En toen had ik op Facebook gezet,
nou, hij is er niet meer.
En dan zeg ik, hij is er dus toch niet helemaal mee weggekomen.
Nou, Frans krijgt een brief van de Amsterdamse politie.
Driekantjes, dat die zijn journalisten
maar eventjes aan de halsband moest gaan doen.
Want dat kon ik toch allemaal niet schrijven
en dat was toch niet goed.
Leuk voor de familie van Buffing en dit en dat.
En Frans was daar gevoelig voor.
Die zag ook iemand.
Kijk, je ziet er wel eens een film en een signalist
die helemaal doordraakt, helemaal in zo'n verhaal gaat
en er helemaal niet meer uitkomt.
Nou, dat was ik wel een beetje, hoor.
Ja, want je ging naar zijn...
Dus ik snap ook wel dat hij zich wat zorgen maakte.
Ja, het ging mij echt...
Ik vond het...
Maar hoe ver ging je dan?
Want je ging naar zijn huis om het om te fotograferen.
Ook best al vergaan, hè, dat je iemand gaat stoken bij zijn huis.
Wat deed je nog meer?

[Transcript] GONZO / #16: Waarom deze journalist de misdaad verruilde voor de Happinez (Mylène de la Haye)

Ik heb gewoon niet opgegeven en dingen op Facebook zitten, zoals hij ze toch niet helemaal mee weggekomen.

Gewoon laten zien dat die man levens heeft verwoest.

En ik was altijd...

Jan en Tineke zaten altijd op mijn schouders, die twee ouders van Michael.

Ja, je was een soort officieuze woordvoerder en pleitbezorger voor hun zaak geworden, hè?

Ja, want zij konden...

Die was zo verbitterd.

Die zat alleen maar in het monoloog over hoe erg het was.

Die had gewoon een trauma.

En het was een hele hechte familie, hè.

Nog steeds vieren ze zijn verjaardag elk jaar.

Ik ben er een paar keer ook geweest.

Met al zijn vrienden.

Het was echt...

Het was zo schrijnend, was dat?

En kijk...

Op zich was het best een duidelijke zaken.

Ja, kakend. Had gelogen.

Had nodeloos geweld gebruikt.

En had in essentie eigenlijk iemand vermoord, hoe hebben we dat woord?

Ik heb het nog niet eens gezegd, hè.

Heb jij nooit gebruikt ook in verhalen.

Maar het was een heel duidelijke zaak.

En het kreeg geen duidelijke afloop.

Nee, nee.

En die zeeerrechtvaardigheid, die vrat aan jou.

Ik denk dat jij er misschien wel iedere twee weken over had willen publiceren over dit verhaal.

Dan moest ik weer zeggen, doe maar niet.

Maar...

Het gaf in zekere zin ook wel weer de onmacht van de journalistiek aan, hè.

Van je had hartstikke goed gewerkt gedaan, die nieuwe gevallen opgespoord van eerder geweldsgebruik, misbruik door deze man.

Dus er zat ook iets heel frustrerend in, hè.

En dat maakt het uiteindelijk ook zo onbevredigend.

De politie heeft zelf ook onderzoek gedaan naar dat incident wat kwam daaruit.

Dat het allemaal helemaal niet...

Dat hem niks te verwijten viel, kwam daaruit.

[Transcript] GONZO / #16: Waarom deze journalist de misdaad verruilde voor de Happinez (Mylène de la Haye)

Dat was de coole conclusie, ja.

Ja.

Ik denk dat we zijn jullie blind, doof.

Waarom heeft de politie niet een zelfzuiverende taak?

Juist de politie.

Want het woord van een politieagent telt dubbel,

telt twee keer, boven het woord van een burger,

dan moet zijn leugen ook twee keer tellen.

Als hij gaat liegen en het is aantoonbaar gelogen,

begrijp ik niet dat hij daar nog zo lang heeft gezeten.

En nogmaals, als hij eerder was opgepakt, dan had Michael nog geleefd.

En was het aantoonbaar genoeg dat hij had gelogen?

Ja.

Ja.

Hij loog over alles.

En dan is het zo, hè, dan is er zo'n schietincident,

en dan gaat er reeksgeserzen, gaat dat onderzoeken.

De bakker gaat zeggen dat ze broodvers is.

Ja.

Het is een systeem van licht, mev.

En eigenlijk is dat steeds ook de onderligging,

de lijn geweest in het verhaal, hè,

van het ontbreken van een zelfreinigend vermogen van de politie.

Precies.

Zo is het hele circus gestart.

Ja, ik ging me zoeken.

Het is een tijdje geleden in mijn computer.

En 406 documenten kwamen erboven.

Zo heb ik me daarin zitten, graven.

En ik denk, ja, maar ik heb het nu toch helemaal rond.

In mijn ogen was het ook wel helemaal rond.

Ja, dank je.

Ja, nee, ik bedoel, ik vind ook niet dat ik als hoofdredacteur

in deze zaak ernstig een fout heb.

Nee hoor.

Ik weet nog later, schrijf je een keer

en dan spreek je een andere agent die zegt van

overvredbeufing, spijk er hem aan de muur,

want die man is een schande voor alles waar de politie voor staat.

Ja.

En letterlijk zetaat van een collega-agent.

Ja.

En dan denk je van, iedereen vindt dat en toch gebeurt het niet.

[Transcript] GONZO / #16: Waarom deze journalist de misdaad verruilde voor de Happinez (Mylène de la Haye)

Nee.

Sorry, ik raak hier ook een beetje bij betrokken.

Merel, schep order.

Ik wilde eigenlijk weer iets noemen waar jij ook dan weer bij betrokken raakt.

Want je zei net al, het verhaal werd later opnieuw afgedrukt in een panorama misdaad special.

Ja.

Dat gebeurde in die tijd vaak, toch?

Een panorama nieuw, of je maakt er al van die specials.

Daar wordt het verhaal nog een keer afgedrukt.

En dan krijgen wij een brief van de politie.

Ja, en dat was een boos brief.

En ik heb ook een brief teruggestuurd aan de politie.

Ja.

Heel even die brief vertellen.

Het brief was gericht aan jou in Frans.

En daarin verwijten ze jullie de regels van Fatsoen en correcte journalistiek aan de laars te lappen.

Fred B. was toen inmiddels overleden, dat vertelde hij al.

En ze vonden dat jullie zijn goede naam op ontrentenwijze door het slijt te halen.

En ook schreven ze,

bijkomende zorg is dat u met uw publicaties bij uw lezenpubliek op ontrentenwijze twijfels laat ontstaan over het goed functioneren van onze rechtstaat.

Ja.

Hoe reageerde jullie daarop?

Peter was een hele vriend.

Frans ging mij terugvluiten, want hij dacht, nu moet ik even een beetje...

En Peter was mijn mentor.

Wat zei Frans dan tegen jou?

Hoe bedoel je terugvluiting?

Nou, die zei je moet nu niet meer.

En dat soort dingen op Facebook zetten.

En dan zei ik, ja, maar het is mijn Facebook.

Ja, maar je werkt voor panorama.

Dus we hadden wel een dingetje.

Dus jij moest van hem eigenlijk jou...

Nou, het zou je het kunnen noemen, maar je strijd tegen Fred B. stoppen.

Ja.

Maar dat kan ook uit ongerustheid voor mijn persoon zijn geweest.

Ik wil ook eventjes nog...

[Transcript] GONZO / #16: Waarom deze journalist de misdaad verruilde voor de Happinez (Mylène de la Haye)

Maar toen was ik natuurlijk woestoppen.

Waarom was dat Frans?

Waarom beelde je dat Milaine daarmee stopte?

Omdat ik niet het verschil zie tussen privéuitingen van Milaine, want dan is ze nog steeds een journalist van panorama.

En dan is ze niet alleen Milaine de La Hay,

dan is ze panoramaverslaggever Milaine de La Hay.

En dat was het niet mee eens.

Maar waarom vond je dat ze er mee moest stoppen?

Je vond dat ze een punt had, dat ze een goede zaak had, in die zin dat hier de onrecht kwam.

Ja, wel, maar dat moest allemaal heel genuanceerd in het blad komen, als we dat en niet op...

Ongenuanceerd op mijn Facebook-paar.

En niet emotioneel en ongenueanceerd op Facebook.

Want was-ie zo emotioneel en ongenueanceerd op een gegeven moment ook, Milaine?

Ik was niet meer de onafhankelijkheid zelf natuurlijk, maar ik vond dat ik op mijn privé Facebook best wel even mocht zeggen, dat-ie er niet helemaal mee weg was gekomen.

En dat vond ik ook lekker om te doen.

Maar je noemde net even je mentor Peter.

Ja, Peter, dus ik ruzie met Frans.

En ik ging altijd even bij Peter kijken.

Wat zou jij doen?

Dat ken ik ook al.

Ik ken hem nog steeds nou.

Die zei, wat is er met Frans aan de hand?

Die brief van de politie, nu publiceren in panorama, dat is ons antwoord.

Dat is ons antwoord voor belachelijks, dat ze jou gaan proberen op die manier.

Dus die was helemaal pisser, pisslink.

Nee, je hebt het gelijk.

En als ze het brieven gaan sturen, weet je zeker dat je gelijk hebt.

Dus nou ja, het is Peter.

Nog even van neus tot graf.

Die steunde je?

Ja, die steunde mij in deze.

Maar ook als-ie vond dat ik het niet goed deed, had-ie het ook gezegd.

Ja, maar eigenlijk, want de politie zei ook,

in die boosbrief zegt ze eigenlijk,

om te rechten wijzen, laten jullie twijfels ontstaan over het goed functioneren van onze rechtsstaat.

[Transcript] GONZO / #16: Waarom deze journalist de misdaad verruilde voor de Happinez (Mylène de la Haye)

Waarmee ze zeggen dat wij ons werk niet goed doen?

Ja, waarmee je eigenlijk zegt,
dat de boodschapper de schuldig is.

Volgens mij begint dat ook een terugkeren thema te worden
in onze uitzendingen hier.

Dat horen we ook wel vaker.

Van als je iets onthult,
wordt dat heel vaak als argument gebruikt van
jullie helpen mee de rechtszaak te ondermijnen.

Ja.

Ja, dat is allemaal de kloen niet.

Daar gaat het niet om.

Zeker niet.

Een fout is een fout.

We hebben gewoon om fatsoen gevraagd.

Maar waarom denk jij, Milaine,
heb je dat wel eens afgevraagd?

Waarom de politie zo om agent Fred Buffing heen ging staan?

Ik bedoel, vanuit het corpse komen dus wel die anonieme brief,
waarin hij gezegd werd, collega's balen ervan,
hij heeft al meerdere incidenten op zijn naam.

Maar ergens werd hem toch de hand boven het hoofd gehouden.

Ik denk ook omdat ze gewoon het politie als corpse,
als instituut proberen te beschermen van,
nee, wij zijn onveilbaar.

Wat belachelijk is,

want juist als politieagent krijg je dingen op je pad
en dan moet je heel zuiver op de graad zijn om daar goed op te reageren.

Heel logisch dat soms dat fout gaat,
maar dan moet je ook adequaat reageren.

Terwijl als je het toegeeft, dat soort fouten.

Ja, dan ben je pas een held.

Dan ben je pas goed bezig.

Dan gaan mensen ook vertrouwen krijgen in jouw apparaat.

Als je gewoon zo groot bent om te zeggen,
nou, deze meneer is helaas niet geschikt,
die moet iets anders gaan doen.

Laat hem lekker die hondjes trainen,
maar geef hem geen pistool.

Ja.

Ergens lijkt me voor die nabestaande van...

Buffing.

...ook wel ingewikkeld.

[Transcript] GONZO / #16: Waarom deze journalist de misdaad verruilde voor de Happinez (Mylène de la Haye)

Ja.

Want dat betreft dan een vader of een broer of een kind,
misschien zelfs wel wat zich dan zo heeft gedragen.

Die sterft dan op een gegeven moment ook.

En dan komt er mis naar speciale van de panorama nog een keer.

Met naam en toen naam.

Ja, de waarheid moet gezegd worden.

Hoe kijk je daar tegenaan?

Dat interesseert me geen ene moer op dat moment.

Ik denk, nou, jullie hebben de pech om die meneer
als vader, broer, whatever te hebben.

Maar hij heeft iets heel fouts gedaan en heeft nooit sorry gezegd.

En die mensen zijn de dupe, hè?

De mensen zijn slachtoffer, zijn de dupe.

Dus hij zegt eigenlijk van...

Ja, maar die naam is aan de woorden opgegeven,
ook een beetje, misschien.

De dupe, of niet?

Je bedoelt zijn familieleden.

Ja.

Je ziet je toch maar met die naam.

En met zo'n foto van een huis, wat dan in zo'n blad gepubliceerd is.

Ja, maar het was ook zo wekenbaar.

Het was echt een paparazifoto van niks die we gemaakt hebben.

Met het oortje van cookie nog een beetje reks in beeld.

Dat hoontje wat we bij ons hadden als een soort afleiding.

Nee.

Kijk, de dood is geen excuus voor alles wat je in je leven fout hebt gedaan.

Nee, zeker niet.

Het is een beetje mijn opvatting, maar...

Ik begrijp dat het best voor zijn familie problemen heeft kunnen geven.

Maar de zaak is gewoon niet correct afgehandeld.

En ik denk dat hij in jouw ogen een van de meest fouten mensen was...

die je in je leven bent tegengekomen.

Ja, dat was echt een bad guy.

Zijn dit dingen die ooit nog recht te zetten zijn, Milan?

Zou er nu nog iets kunnen gebeuren...

waardoor het voor jou niet meer een onbevredigend verhaal blijft?

Het blijft altijd een onbevredige verhaal.

Altijd.

Ik heb zelfs nog een liedje, een protestzong hebben we geschreven hierover.

Ik denk ze ook aan meenemen.

Nee, dat gaat te ver.

[Transcript] GONZO / #16: Waarom deze journalist de misdaad verruilde voor de Happinez (Mylène de la Haye)

Maar nee, dit blijft altijd een naar.
Zelfs al zou de politie nu een brief sturen naar de familie van Michael.
Van sorry, dat is allemaal niet goed gegaan en bla, bla, bla.
Hij heeft nooit sorry gezegd.
En hij kan het niet meer zeggen.
Ik denk niet dat dat nog recht te breien is, op geen enkel manier.
Dus het zal altijd een onbevredigend.
Ja, daarom kan je het ook nooit afsluiten eigenlijk.
En zijn ouders, de ouders van Michael Komen?
Ja, die vader heeft echt een jas uitgetrokken die hij nooit meer aantrekt.
Het zie je gewoon aan die man.
Die moeder is moeilijk te zeggen hoor.
Ze hebben dus hun zoon heeft kindjes, hele leuke kindjes.
Dus ze zijn nu echt opa en oma en dat helpt enorm.
Dat vergoed iets.
En dat kindje heet Michael.
Dus ja, ze zijn heel blij met die kindjes en dat nikt er nog is.
Want die was ook...
Hadden ook dood kunnen zijn?
Ja, ook een enorm gat in zijn been.
Terugkijkend op dit he, van je was journalist,
maar je bent eigenlijk ook een beetje actieverhoerder geweest in deze tijd.
Zeker.
Ja.
Correct achteraf of vind je dat je grenzen bent overschreden?
Nee, ik ben heel netjes gebleven voor hoe boos ik was.
Ik heb hem echt...
Ja, ik heb het heel netjes.
Dat zei je net ook nog.
Ik heb het allemaal keurig netjes.
En met zo weinig mogelijk emotie gewoon onder elkaar gezet.
Dit zijn de feiten.
Kijk, als je daar heel een hele emotionele lading overheen gooit,
dan word je ook niet meer geloofwaardig.
Dit zijn de feiten.
Waarom doen jullie niks?
Waarom antwoorden jullie niet?
En dan gaan ze pas...
Als die meneer dood is, gaan ze Frans vragen of ik niks meer op Facebook mag zetten.
Ze hadden eerder kunnen reageren.
Denk je vaak aan terug aan dit verhaal?
Ze knikt nu ja.
Ja, ik moet er vaak aan denken.

[Transcript] GONZO / #16: Waarom deze journalist de misdaad verruilde voor de Happinez (Mylène de la Haye)

En ik volg ze ook nog op Facebook en we reageren nog op elkaar.

En Nick stuurt foto's van zijn kindjes.

Ik heb nog wel een beetje contact met ze.

Dus dat blijft bij je?

Ik voel me verantwoordelijk voor dat soort mensen.

Is dit één van de redenen ook waarom je gestopt bent met dat harde nieuws?

Ja, het doet...

Ik kan dan niet zomaar overschrijven en het dan loslaten.

Ik heb ook wel eens een heel heftig verhaal geschreven over een blijven van mijn lijfhuis in Den Haag.

Daar heb ik ook zo lang mee rondgelopen.

Dat was zo heftig.

Ik denk, nee, ik ga over leuke dingen schrijven.

Happiness schrijf ik nu voor.

Happiness, boy.

Het wordt zegt.

En is het toch nog een milaille om dan nog een laatste vraag?

Is er ergens in het verhaal nog een los eindje of iemand die je er nog ooit over zou willen spreken?

Nee, ik wil het afsluiten.

Hoe zou je het kunnen afsluiten?

Gewoon door er niet meer aan te denken, te veel.

En door te gaan met je leven zijn moet je ook door met hun leven.

Het zal heel moeilijk zijn voor ze, maar je moet het gewoon loslaten.

Ik zou bijna...

We moeten bijna zeggen, sorry dat we het opraken, ongeveer.

Nou, daar ben ik je ook eigenlijk niet heel dankbaar voor, hoor.

Ik dacht, oh ja, dat verhaal.

En toen dacht ik, en ik ging het allemaal weer lezen.

Ik zag ook wat ik terug had geschreven.

Ik had de politie teruggeschreven.

Al hun argumenten heb ik helemaal om zeep geholpen.

En het gif wat daar ook uit...

En dan kreeg ik gewoon weer een verhoogde hartslag.

Dat doet echt iets met je, hoor, zo'n verhaal.

Ja.

En omdat het niet goed af te sluiten is, omdat het geëindigd is.

Dan heeft het nooit een echt eind.

Dat laat me lastig.

Nee, het zijn ook beëindigen.

En dan blijken al die motorklubs...

Blijkbaar peanuits te zijn.

Vergeleken bij dit.

Ja, zeker.

[Transcript] GONZO / #16: Waarom deze journalist de misdaad verruilde voor de Happinez (Mylène de la Haye)

Oké, Milen, ik wil je danken voor je komst hier naar de studio.
Dank je wel.
Dit was Gonzo.
Mijn naam is Merel Westerik.
Tegenhoofd met Frans Lohmans mocht je vragen.
Heb je suggesties?
Meel dan vooral naar Gonzo, hetkortimedia.nl.
Deze podcast vind je op Apple Podcast of Spotify.
Vergeet je niet te abonneren dan weet je wanneer er een nieuwe aflevering online staat.
En volgende keer weer een goed verhaal.
Misschien een vrolijke vrouw?
Die weet.
We gaan verweren.
Of niet?
Het was een goed vrouw.